

[Glistrup]

er i 1984, mens det bliver tre gange så meget i 1986 og så fremdeles.

Realrenteudviklingen kan man have forskellige forventninger til, for eksempel baseret på, om inflationsgraden fortsat falder, hvad der jo vil betyde realrentestigning. Og falder den formelle obligationsrente, opvejes det vel af, at der ved renteudregningen i realrentebebrebet medtages kursgevinster ved, at obligationerne indregnes til den til enhver tid værende realisationsværdi. Til syvende og sidst vil disse forhold jo blive stærkt påvirket af internationale forhold og andre omstændigheder helt uden for skatteministeriets ressort. Ministerens vurdering af realrenteudviklingen er derfor uforudsigelig og dermed uinteressant. Derfor er spørgsmålet med vilje formuleret således, at ministeren ikke denne gang kan klare sig med at snakke om forventede realrentefald, men er pisket til at svare ud fra forudsætningen »uforandret realrente«. Ministeren må derfor lade være med at forplumre svaret ved at indregne faldende realrente, ligesom spørgeren har afstået fra i denne omgang nærmere at begrunde, hvorfor stigende realrente er mest sandsynlig.

Derimod er det selvsagt af interesse, at svaret nævner, hvordan realrenten opgøres for den forløbne del af 1983, og at denne størrelse holdes fast som forventet realrente for hele perioden 1984-92 inkl.

Besvarelse (25/2 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føi-gel):

For at kunne besvare spørgsmålet må man vide, hvorledes afgiftsgrundlaget skal opgøres og afgiftssatsen beregnes ifølge det bebudede lovforslag om afgift af pensionskapitalers afkast. Imidlertid er lovforslaget, der ventes fremsat omkring den 1. april, under udarbejdelse, og en række spørgsmål i forbindelse med opgørelsen af afgiftsgrundlaget og med afgiftsberegningen overvejes stadig i samarbejde med repræsentanter for de institutioner, der forvalter de forskellige former for pensionsordninger. Det er derfor ikke muligt at besvare spørgsmålet for tiden.

Spm. nr. S 686

Til statsministeren (22/2 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Agter statsministeren i anledning af meningsløs norsk og svensk behandling af dansk landbrugseksport og den urimelige svenske devaluering at stoppe det misbrug af danske skattheyderkroner, der foregår ved Danmarks deltagelse i Nordisk Råds aktiviteter?«

Begrundelse

Når Norge og Sverige helt usagligt vil benytte et isoleret mund- og klovsygetilfælde på Fyn til ikke alene at stoppe for import fra Danmark, men for Sveriges vedkommende til også at stjæle vore markeder f.eks. i Japan, så er det svært at se, hvor realiteten i nordisk samarbejde befinder sig, hvis ikke realiteten er, at der overhovedet ikke mere eksisterer nordisk solidaritet.

Besvarelse (28/2 83):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen tillægger det overordentlig stor betydning, at der tilvejebringes en tilfredsstillende ordning omkring de norske og svenske importforbud over for danske landbrugsvarer.

Imidlertid kan dette synspunkt efter regeringens opfattelse ikke føre til, at Nordisk Råds eksistens står og falder med etableringen af en sådan ordning.

Både importforbuddet og den svenske devaluering er eksempler, der tydeligt viser, at der vitterlig eksisterer et behov for et forum, hvor problemer, der berører relationerne mellem de nordiske lande, kan gøres til genstand for saglig diskussion.

Regeringen anser Nordisk Råd for et sådant forum og har derfor ikke tanker om at afvikle dansk deltagelse i Nordisk Råds aktiviteter, men vil tværtimod medvirke til at bibringe arbejdet i Nordisk Råd mere substans.

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.